

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

(15) ΜΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 25 Φεβρουαρίου 1952 (Π.Ο.Η.) "Έτος Δ', Αριθ. 123 - Τμήτ. Φέλλου Δοχ. 1030	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σταύρος Καραμήτσος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: "Εξάμηνος δραχ. 15.000—"Ετησία δραχ. 30.000 "Εξαετηρικός: "Εξάμ. δολ. 8.—"Ετησία δολ. 6
Γραφεία: "Οδός Χαλκοκονδόλη 7—"Αθήναι Τηλέφ. 33.859	

ΟΣΟΙ ΠΙΣΤΟΙ

Υπό του Σεβασμ. "Επισκόπου Διανυσίας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ

Θλή "Ορθοδοξία σὺν ἀρησόμεθα Σε
Εὶ δὲ καιρὸς καλέσει καὶ νῦν ἡμεῖς
ὅπως Σοῦτε διηγήσμεθα.

«Βενέσιος»

"Όσοι πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι εἰς ὅσα ἡ εὐσεβεία τῶν Ἁγίων ἡμῶν Πατέρων παρέδωκεν εἰς ἡμᾶς καὶ διετήρησεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων μέχρι τῆς σήμερον ἀλώβητα καὶ ἀμετάβλητα, εορτάσατε σήμερον μετ' ὅλην τὴν δύναμιν τῆς καρδίας σας τὴν μεγάλην τῆς Ὁρθοδοξίας εορτήν. Μόνον εἰς Σᾶς ἀνήκει τὸ δικαίωμα τοῦ εορτασμοῦ, διότι σεῖς πάσχετε ὑπὲρ Αὐτῆς.

Ἀφήσατε κατὰ μέρος τὰ συναισθήματα τῆς λύπης τῶν διωγμῶν καὶ πλημμυρίζετε τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν σας ἀπὸ συναισθήματα χαρᾶς καὶ κατὰ Θεὸν ὑπερηφανείας, διὰ τὴν δόξαν καὶ τοὺς θριάμβους, τοὺς ὁποίους σήμερον εορτάζει ἡ Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία.

Ἀντλήσατε θάρρος καὶ ὑπομονὴν ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῆς χαρᾶς, τὴν ὁποίαν πλουσιῶς παρέχει σήμερον τὸ εορτάσιμον τῆς ἡμέρας αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία ἀφιέρωσεν εἰς τὴν δόξαν καὶ τοὺς ἀτελείωτους θριάμβους τῆς Ὁρθοδοξίας ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ Σεῖς ἀγωνίζεσθε σήμερον καὶ διώκεσθε.

Χαρήτε πιστὰ τῆς Ὁρθοδοξίας τέκνα σήμερον, ὅτε λαμπρὰ καὶ πανσεβασμία ἀνέτειλεν ἡ πάντιμος καὶ λαμπρὰ τῆς Ὁρθοδοξίας εορτή.

Τὴν μεγάλην αὐτὴν ἡμέραν τὴν εορτάζουν τὰ πλήθη ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων ἐπὶ τῆς γῆς παραιοῖς, ζῶντα πᾶσαν θλίψιν, καὶ τὴν πανηγυρίζουν τὰ πνεύματα τῶν Δικαίων καὶ τῶν Πατέρων μαζὺ μετὰ τὰ τάγματα τῶν Θεῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανοῖς.

Χαρήτε πιστὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδοξίας διότι εἰς Σᾶς ἀνήκει τῆς σημερινῆς ἡμέρας ἡ χαρὰ καὶ διότι σήμερον ἀνοίγει τὸ Χρυσοῦν Βιβλίον τῶν θριάμβων τῆς ἡ Ὁρθοδοξίας, ἵνα ἐν αὐτῷ καταχωρηθῶσι μετ' ἀνεξίτηλα καὶ αἰώνια γράμματα, τὰ κατορθώματα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης Σας πρὸς τὴν Ὁρ-

θοδοξίαν, ἅτινα ἐγγυῶνται μίαν νέαν σελίδα ἐνὸς νέου καὶ λαμπροῦ θριάμβου.

Χαρήτε σήμερον μετὰ τὰ Μανάρια Πνεύματα τῶν Δικαίων καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἅτινα ἐπάλαυσαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων κατὰ τῶν αἱρέσεων καὶ μετὰ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ ἐνίκησαν τὴν Νίκην τῆς Ὁρθοδοξίας, ἣν εορτάζομεν σήμερον.

Χαρήτε μετὰ τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων τῶν Ἀγγέλων, διότι σύμπασα ἡ κτίσις σήμερον ἀγάλλεται μετ' αὐτῶν ἐπὶ τῇ Νίκῃ τῇ Μεγάλῃ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ δαίμονες κατησχύνθησαν καὶ ὁ δαυμονικὸς τῆς πλάνης καὶ πλὴν δισκοκοπίσθη καὶ ἡ ἀλήθεια ἔλαμψε.

Χαρήτε πιστοί, μετὰ τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον τῆς τρικυμίας τοῦ πέλαγος σφόν διεπέρασε καὶ ἐφθάσε μέχρις ἡμῶν χωρὶς νὰ βλαβῇ τὸ παράπαν ἀπὸ τὰ ἄγρια καὶ λυσσῶντα κύματα τῶν αἱρέσεων.

Χαρήτε ὅσοι πιστοί, μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ὁρθοδόξων, τὴν ὁποίαν δὲν ἡδυνήθησαν νὰ ζημιώσουν ἐξεγερθεῖσαι κατ' Αὐτῆς ὅλαι αἱ πύλαι τοῦ Ἄδου.

Ὁρθοδοξία ἡ Ἐορτή, Ἀληθείας ὁ Θρίαμβος, Εὐσεβείας ἡ Νίκη! «Πόσοι ἐπολέμησαν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ τὴν Ὁρθόδοξον; Καὶ οἱ πολεμήσαντες Αὐτήν, λέγει ὁ Θεὸς Χρυσόστομος, ἀπόλοντο, Αὕτη δὲ ὑπὲρ τῶν Οὐρανῶν ἀναβέβηκε».

Τὴν ἐπολέμησαν Ἰουδαῖοι καὶ Εἰδωλολάτραι μετὰ διωγμοὺς καὶ αἱματὰ. Τὴν ἐπολέμησαν Αἰρετικοὶ καὶ ψευδοφιλόσοφοι μετὰ τῆς πλάνης τὰ σοφίσματα. Τὴν ἐπολέμησαν Βασιλεῖς καὶ Αὐτοκράτορες πανόχρυροι. Τὴν ἐπολέμησαν ξένοι καὶ ἰδιοὶ τῆς Κληρικῆς καὶ Λαϊκῆς. Καὶ ὅμως αὕτη ἐναντίον ὄλων ἐδριάμβυσεν!

"Ἐπνευσαν ἐναντίον Τῆς ὅλοι τῆς καταδρομῆς οἱ ἄνεμοι, ἐχύθησαν κατ' ἐκείναι Τῆς, ὄλων τῶν αἱρέσεων οἱ ποταμοί, καὶ ὅμως ἐστάθη ἀκλόνητος, ὥσάν τὴν οἰκίαν ἐκείνην τῆς παραβολῆς, ἡ ὁποία φθορομήθη ἐπὶ τοῦ βράχου.

Ἄρειος καὶ Μακεδόνιος, Νεστόριοι καὶ Εἰκονομάχοι, καὶ ὅλοι τῶν αἱρέσεων αἱ πολυώνυμοι κεφαλὰὶ νὰ τὴν κλονίσουν ἐξήτησαν καὶ εἰς ἐρείπια νὰ τὴν μεταβάλουν ἠθέλησαν, ἀλλ' οὐδὲ νὰ τὴν σαλεύσουν κἂν ἠδυνήθησαν, διότι «Τεθεμελίωτο ἐπὶ τὴν πέτραν».

Ὁ Θεὸς Αὐτῆς Ἰδρυτῆς, ὁ Γλυκὺς Ἰησοῦς ἔχει θεμελιώσει Αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ἀκλονήτου βράχου τῆς Θεότητός Του. Ἐπὶ τοῦ αἰωνίου δὲ τούτου βράχου οὐσα θεμελιωμένη, θὰ θριαμβεύῃ πάντοτε ἐναντίον ὅλων τῶν πλανῶν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος, καθὼς ἐθριαμβεύσε καὶ κατὰ τῶν τοῦ παρελθόντος, καὶ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν ὁποίαν μετὰ βαθυτάτης καὶ ὅλως ξένης χαρᾶς ἐορτάζουν, ὅσοι πρὸς Αὐτὴν πιστοὶ σήμερον, ἡ ἑορτὴ δηλονότι τοῦ θριάμβου τῆς ἀληθείας καὶ τῶν ὁρθῶν Δογμάτων, θὰ εἶναι ἡ μεγάλη καὶ ἀτελείωτος ἑορτὴ τοῦ αἰωνίου ἐν τῇ αἰωνιότητι θριάμβου.

Οἱ αἰῶνες ἀνεκέρυξαν τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὴν Νίκην Της, καὶ οἱ ἐχθροὶ Της ἐν τῇ πτώσει των, ἀνωμολόγησαν τὸ ἀσάλευτον καὶ ἀκατανίκητον Αὐτῆς. Ὁ Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, εἰς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ἐχθρῶν Της, πίπτων νεκρός, ἀνέκραξε πρὸς τὸν Ἰησοῦν τὸν Θεμελιωτὴν Αὐτῆς. «Νενίκηκας Γαλιλαίε!» Καὶ ὁ σύγχρονος ἡμῶν Ρενάν, ἀποῦ ἐξεστόμισε μυρίας κατὰ τῆς Ἀγιοτάτης Πίστεως βλασφημίας, δὲν ἠδυνήθη μέχρι τέλους νὰ κρατήσῃ τὸ ἄσπονδον κατ' Αὐτῆς μῖσος τοῦ καὶ ἐπὶ τέλους ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Θεῖον Ἀντρωπῆν, τὸν ὁποῖον ἐβλασφήμει φθονῶν εἶπεν «Ἰησοῦ μου, ἡ Βασιλεία σου εἶναι ἀκατάλυτος».

Μάτην ὅθεν φροντίζουν ὕλισται καὶ ἄπιστοι, ἀθεῖστοι καὶ μασόνοι Προτεστάνται καὶ Παπισταὶ καὶ σύμπας ὁ κόσμος τῶν αἱρέσεων καὶ σύμπασα ἡ τῶν Ἰουδαίων δολία σπεῖρα καὶ ἡ τῶν Χιλιαστῶν καὶ ἀθέων κομμουνιστῶν.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὅλων τῶν κατακλισμῶν τῆς ἀσεβείας, οὐδὲν ἔχει νὰ πάθῃ, διότι εἶναι ὁμοία μὲ τὴν παλαιὰν κιβωτὸν τοῦ Νῶε καὶ φέρεται πάντοτε ὑπὲρ ἅνω τῶν ὑδάτων τοῦ κατακλισμοῦ τῆς ἀσεβείας καὶ τῆς πλάνης, σώζουσα πάντας τοὺς ἐντὸς αὐτῆς καταφεύγοντας πιστοὺς, ἀπὸ τὰ θανατηφόρα ὕδατα τῶν αἱρέσεων, τῶν καινοτομιῶν καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰ ἐκχυνόμενα ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ἀρχαίου Δράκοντος τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ ὁδηγοῦσα εἰς τὸ ὅρος τῆς αἰωνίου σωτηρίας τὸ Ἀραράτ τῆς ἀτελευτήτου μακαριότητος.

Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ὁρθοδοξίας, οὕτως ὁ πλοῦτος τῆς δόξης Αὐτῆς!

Πρὸς Αὐτὴν τὴν Παναγίαν Ὁρθοδόξιαν ἀτενίζοντες ὅσοι πιστοὶ, ἄς ἐπαναλάβωμεν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μεγάλης Ἑορτῆς Της, ἐν χαρᾷ, ἐν εὐσεβείᾳ, ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει καὶ μετὰ δακρύων ἱερᾶς ὑπερηφανείας, τὴν πρὸς Αὐτὴν ὀφειλομένην διαβεβαίωσιν ἡμῶν:

«Φίλη Ὁρθοδοξία οὐκ ἀρνησόμεθά Σε. Οὐ ψευσόμεθά Σε πατροπαράδοτον Σέβας. Ἐν Σοὶ ζῶμεν καὶ ἐν Σοὶ κοιμηθησόμεθα. Εἰ δὲ καιρὸς καλέσει καὶ μυριάκις ὑπὲρ Σοῦ τεθνηξόμεθα».

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΘΡΗΝΩΝ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΛΗΡΟΣ;

Θὰ ἠθέλαμεν νὰ εἶχωμεν τὴν ἱκανότητα τοῦ Ἱερεμοῦ, διὰ νὰ θρηνήσωμεν τὴν κατὰπτωσιν τοῦ κλήρου τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ Μακαριώτατος Ἀθηνῶν ἠθελε νὰ μᾶς εὐλογῇ! Ὁ,τι καὶ νὰ ἐγράφαμεν διὰ τὴν κατὰπτωσιν αὐτὴν, θὰ ἐθεωρεῖτο πτωχὴ ἀντιπολίτευσις. Εὐτυχῶς ὅμως, ποὺ διὰ τὴν κατὰπτωσιν αὐτὴν ἐκφράζονται νεοημερολογίται καὶ μάλιστα ἄνθρωποι μὲ κοσμικὸν φρόνημα. Παρθετόμεν λοιπὸν αὐτοῦσιαν τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐκλεκτοῦ φίλου-Δημοσιογράφου κ. Π. Παλαιολόγου, ἐλεεινολογοῦντος μὲ τὴν θαυμασίαν θυμοσοφικὴν ἱκανότητά του ἓνα οἰκτρὸν θέαμα κοσμικοῦ κληρικοῦ. «Βῆμα» τῆς 27-2-52.

ΜΕ ΤΟ ΡΑΣΟ, ΣΤΟ ΧΟΡΟ

Ράσο σὲ χορὸ! Τὸ εἶδα μὲ τὰ μάτια μου τὸ βράδυ τῆς περασμένης Παρασκευῆς στὸ χορὸ ποὺ ὀργάνωσαν οἱ Ἀκρατικοὶ τῆς Ἀθήνας. σὲ κέντρο χορευτικὸ τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας. Ἐνα ράσο στὴ σάλα. Μασκέ; ρωτῶ καί, φυσικά, ἐξεγείρομαι. Τὶ ἀσβεία! Δὲν μᾶς ἔφτασε, ποὺ κάναμε μασκαρὰ τὸ ἐθνικὸ ἔνδυμα καὶ τίς τοπικὰς στολὰς γιὰ νὰ περιφερόμεθα μασκαρεμένοι μὲ τὴν φουστανέλλα τῶν πατέρων. Δὲ μᾶς εἶναι ἀρκετὸ ποὺ μασκαρέψαμε τὰ ἐγκόσμια ἀξιώματα καὶ τίς δόξας τῆς Οἰκουμένης. Πόσοι αὐτοκράτορες, πόσοι στρατηγοί, πόσοι Ναπολέοντες στοὺς δρόμους... Ἦρθε λοιπὸν καὶ τοῦ ράσου ἡ ὥρα; Ντόμινο κι' αὐτό; Καὶ δὲ βρίσκεται ἓνα ὄργανο τῆς τάξεως νὰ περιμαζέψῃ τὸν ἀσεβῆ αὐτὸ μασκαρὰ; Εἶμαι, φαίνεται, πολὺ ταραγμένος. Μὲ καθησυχάζουν.

—Σὲ καλὸ σου. Τὶ ἔπαθες; Δὲν εἶναι ὁ ἄνθρωπος μασκαρᾶς.

Κάθε ἄλλο. Λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, ποὺ πῆρε τὴν πιπαδιὰ καὶ τιμὰ μὲ τὴν παρουσίαν του τὸ χορὸ τῶν συμπατριωτῶν του. Τότε γιὰ πρώτη φορὰ προσέχω πόση ἱεροπρέπεια εἶχε τὸ τραπεζίδιον ἐκεῖνο μὲ τὸν ἡλικιωμένο ἱερέα ἐπὶ κεφαλῇς, τὴ σύντροφόν του παράπλευρην, εὐσεβεῖς χριστιανούς ὁμοτράπεζους. Ἔτσι, τὰ πράγματα διαφέρουν. Ἄν ἐξοργίσῃ ὁ ἀσεβὴς ποὺ χρησιμοποιοῖ γιὰ ντόμινο τὸ ράσο, ὁ ἱερέας ὅμως, ρασοφόρος ἐκ τοῦ φυσικοῦ, ἐμπνέει ἄλλα αἰσθήματα καὶ ἄλλες σκέψεις.

Ἀλλὰ πρὶν παραδοθῶ στὶς σκέψεις, χορταίνω τὸ σπάνιο θέαμα. Ἐχὼ δεῖ παπὰ σὲ σινεμά, σὲ θέατρο, σὲ ἄλλα δημόσια θεάματα. Σὲ χορὸ ὅμως δὲ συνέπεσε νὰ διασταυρωθῶ μὲ ἱερωμένο. Ἴσως γιὰτὶ δὲν εἶμαι τακτικὸς θαμώνας χορευτικῶν κέντρων. Εὐτυχὴς σύμπτωσις ἐκεῖνο τὸ βράδυ.

Ὁ σεβασμὸς τοῦ κοινοῦ περιέβαλε τὸν κληρικόν. Μόνο ποὺ ἀπὸ καμμιὰ φορὰ τὸν εὗρισκαν κατὰ λάθος οἱ σερπαντίνες ἢ τὰ κομπετί ἐχρωμάτιζαν τὸ καλιμαῦν του. Τότε, ἡ παπαδιὰ, φρουρὸς τῆς σοβαρότητος τοῦ συζύγου τῆς, ἐσούρωνε τὰ χεῖλη καὶ μὲ τὸ ἰσχυρὸ φύσημά της ἐσάρωνε τὰ πολύχρωμα σημεῖα τῆς κοσμικῆς ἐλαφρότητας, ποὺ εἶχαν ἐπικα-

θίσει στὸ καλνταῦχι τοῦ ἐφημερίου.

Συμπάθης καὶ ἀσκητικὸς τύπος ὁ ἱερέας, παρακολουθοῦσε τὸ χορευτικὸ οἶστρο τῶν πιστῶν καὶ μὲ τὸ μεϊδιάμα τῆς συγκαταβάσεως ἐξεδήλωνε τὴν κατανόησίν του. Κάποια στιγμή, μάλιστα, λίγο πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, στὸ διάλειμμα ἐνὸς χοροῦ, σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμα καὶ ἐβάδισε πρὸς τὴν ἐξέδρα τῆς τζάζ, ὅπου ἦταν καὶ τὸ μικρόφωνο. Ἐσπερινὸς ἐν ὄργανοις καὶ χορῷ—σκέφθηκα. Ἀλλὰ ἡ ὥρα ἦταν περασμένη γιὰ ἐσπερινούς. Ὁ ἀγαθὸς λευτεῖης προτίμησε τὴν προσοχήν.

—Αἰσθημα χαρᾶς, αἰσθημα λέγω χαρᾶς μὲ κατακλύζει, ἀγαπητά μου τέκνα, ὅταν βλέπω τὰ παιδιά τῆς ἀγαπητῆς ἐπαρχίας μας, τὰ παιδιά τοῦ Χελμού, τὰ παιδιά τὰ ὁποῖα ἐποτίσθησαν μὲ τὸ ὕδωρ τῆς Στυγὸς...

Σύντομη προσφώνηση. Ἐπίκληση τῆς εὐλογίας τοῦ Κυρίου. Μήπως εἶναι ἀντίθετη πρὸς τὴ θεία θέληση μιὰ συγκέντρωση ἔστω καὶ χορευτικὴ; Ὁ ἡμιλητὴς ὑπέμνησε τὸ ρῆμα τοῦ Ἰησοῦ: «Ὅπου δύο συνηγμένοι ἐν ὀνόματί μου καὶ ἐγὼ ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἀνάμεσά μας κ' ἐκεῖνο τὸ βράδυ ὁ Ναζωραῖος. Καὶ ὁ ἱερέας ἀφοῦ ἔδωσε συνθήματα ὁμονοίας καὶ ἀγάπης ἐπέστρεψε, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα, τοῦ κοινοῦ στὸ τραπέζι του.

Νέες ἐμφανίσεις ἀνῆγγελε τότε ὁ ντιζέρ.

—Προσοχή, προσοχή, ἡ δεσποινὶς Μιράντα στοὺς ἀνατολικούς χορούς της.

Χωρὶς τὸ ράσο τῆς μοναχῆς ἡ δ. Μιράντα. Ἀπλή καὶ φυσικὴ στὴν περιβολή, μὲ τὰ φύλλα συκῆς στὴν κατάλληλη θέση καὶ τὰ ἡμισφαιρικὰ καλύμματα στοὺς καρπούς τοῦ στέγνου, χυμώδης καὶ παλμώδης, μέσα στὸ ὑποβλητικὸ ἡμίφως τῶν κόκκινων λαμπιονῶν, ἔφερε τὰ γυνὰ μπράτσα στὴν εὐθεία τοῦ μετώπου, ἔσμιξε τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν της καὶ ἀπὸ τὴ σεμνὴ ἐκείνη στάση, ὑπὸ τοὺς ἥχους παθητικῶν ρυθμῶν, μὲ τὸ μάτι στηλωμένο στὸν ὁμφαλό της, μὲ ἔκταση καὶ μὲ ἐμβρόθια ἐπέδειξε τὶς χορευτικὰς ἱκανότητες μιᾶς κατάλευκης κοιλίας.

—Πῶς σοῦ φαίνεται, παπούλη; —ἀνύστησε κάπου ἀπὸ τὴν αἴθουσα ἡ φωνὴ τῆς ἀσέβειας.

Φυσικὰ καὶ δὲν ἔδωσε ἀπάντηση ὁ ἱεροῦμένος στὴν αὐθάδεια. Μὲ τὸ μεϊδιάμα πάντα τῆς συγκαταβάσεως, ἔστρεψε τὸ βλέμμα σὲ σημεῖο ἀντίθετο πρὸς τὴν πίστα, ὅπου συνεχιζόταν ὁ χορὸς τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἄφησε ἀσυντρόφευτη τὴν παλαδιά ν' ἀπολαύσῃ τὸ θέαμα.

Στὶς τρεῖς τὸ πρωτὶ πού ἔφυγα, ὁ ἱερέας ἦταν ἀκόμα στὸ τραπέζι του. Μοῦ εἶπαν ὅτι ἀποσύρθηκε σὲ σὶς πέντε, ἀφοῦ εὐλόγησε τὸ ποιμνίό του.

Γιατί ὄχι; Ἄν ὁ ποιμένας δὲν εἶναι σὲ στιγμὲς ἀπωλείας ἀνάμεσα στὸ ποιμνίό του, καὶ ὁ πλοίαρχος σὲ ὥρες θαλασσοταραχῆς στὴ γέφυρα τοῦ πλοίου, πότε θέλετε νὰ εἶναι; Καὶ πῶς ὁ πνευματικὸς ὁδηγὸς νὰ ἐνημερώνεται γιὰ τὴν πορεία μας, ἂν δὲν παρακολουθεῖ σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς μας. Μὲ μιὰ μικρὴ ἐπιφύλαξη μόνο: Ἄν ἦταν τρόπος τὸ θεάρεστο αὐτὸ ἔργο νὰ τελεῖται, χωρὶς οἱ σερβάσμοι ἐργάτες του κατὰ τὴν τέλεση νὰ φέρουν τὸ ἱερατικὸ ἐνδυμά τους. Νομίζω, δηλαδή, Μακαριώτατε,

Π. Παλαιολόγος»

Τι νὰ γράψουμε τώρα μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτά;

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΦΕΛΕΙΑ

Ἀναγράφομεν αὐτοῦσίαν τὴν σχετικὴν εἰδησιν ἐκ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἐκκλησίας» (28-2 52), διὰ νὰ τὴν σχολιάσωμεν ἐν συνεχείᾳ:

«Κατόπιν ἐγγράφου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἔλαβεν αὕτη γνώσιν, ὅτι ἡ τελευταία ἀξιοῖ ὅπως ἐφαρμόσῃ καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, μιμουμένη τὴν Κυβέρνησιν, τὰ μέτρα τῆς ἐπιεικείας διὰ τοὺς καταδικασθέντας κληρικοὺς Παλαιοημερολογίτας. Ἡ Ἱεραρχία ἀπέρριψε τὴν ἀξίωσιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὅσον τὸ Παλαιοημερολογιτικὸν ζήτημα εἶναι Ἐκκλησιαστικὸ καὶ ὄχι πολιτικὴ φύσεως».

Καὶ τὸ μὲν γεγονός τῆς «ἀπορρίψεως» τῆς Κυβερνητικῆς ἀξιώσεως, οὐδόλως μᾶς ἐκπλήσσει· ὅταν ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία (οἱ ἡγέται αὐτῆς βεβαίως καὶ ὄχι ἡ τυφλὴ ἔννοια) ἀπέβαλε πᾶν ἴχνος στοιχειώδους ἀνθρωπισμοῦ, κατακρατοῦσα ἐξόριστον γέροντα ἱεράρχην διὰ νὰ ἀποθάνῃ· ὅταν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν μεταβάλλῃ τὰ ὑπόγειά της εἰς βασανιστήρια· ὅταν ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸ πολλοῦ ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία ἔπαυσε νὰ εἶναι φιλόδοτος μήτηρ καὶ μετεβλήθῃ εἰς μητρικὴν κραυγάζουσαν· ὅταν συμβαίνουν ὅλα αὐτὰ εἶναι φυσικὴ συνέπει· ἡ ἀπόρριψις ἀνθρωπιστικῆς προτάσεως τῆς Κυβερνήσεως.

Ὡς ἐκ τούτου δὲν μᾶς ἐκπλήσσει αὐτό.

Ἐκπληροσόμεθα μόνον, διατηροῦντες τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοικτούς, εἰς τὴν ἀνωτάτην σφαιρικὴν τῶν διάμετρον, πῶς ἄνδρες πολιτικῆς συνέσεως καὶ κρίσεως, τῆς περιωπῆς τῶν ἀξιοτίμων κυρίων ὑπουργῶν, διέπραξαν τὴν περίεργον αὐτὴν ἀφέλειαν!

Διαβεβαιωθμεν εὐσυνειδήτως τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς πατρίδος μας, ὡς ἡ πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία τὸ μόνον, ποῦ δύναται ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ πράξῃ, εἶναι νὰ ἀνακαλέσῃ ἀπὸ τὰ βᾶθη τῶν αἰῶνων τὸν Ἀλφ Πασᾶ τῶν Ἰωαννίνων, διὰ νὰ τῆς διδάξῃ φρικτοτέρους τρόπους διώξεως τῶν Παλαιοημερολογιτῶν.

Μὴ ἀπατᾶσθε φίλοι καὶ σεβαστοὶ Κυβερνήται! Ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία δὲν δύναται νὰ κατανοήσῃ καὶ νὰ ἐγκρίνῃ ἀνθρωπιστικὰ καὶ φιλελεύθερα μέτρα, λαμβανόμενα διὰ τοὺς τιμίους πολίτας, τοὺς ἐθνικόφρονας Παλαιοημερολογίτας. Μὴ ματαιοπονεῖτε λοιπόν.

Ἐὰν σκέπτεσθε νὰ ἐνεργήσητε, ἐνεργήσατε, ὡς κυβερνῆται ἐλευθέρως πατρίδος καὶ ὄχι ὡς ἄβουλα ὄργανα στυγνῆς παποδοκρατίας.

Ἐμπρὸς εἰς αὐτὰ καὶ αὐτὰ τὰ «σκάνδαλα» τῆς Κερατέας, εἶναι στάχτι γιὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου. Εὐτυχῶς ὁμῶς ὁ Χρόνος καὶ ἡ Ἱστορία γράφουν.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντής: ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

Χαλκοκονδόβη 7.—Ἀθήναι

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σερμίνης

Θεμιστοκλέους 38.—Ἀθήναι

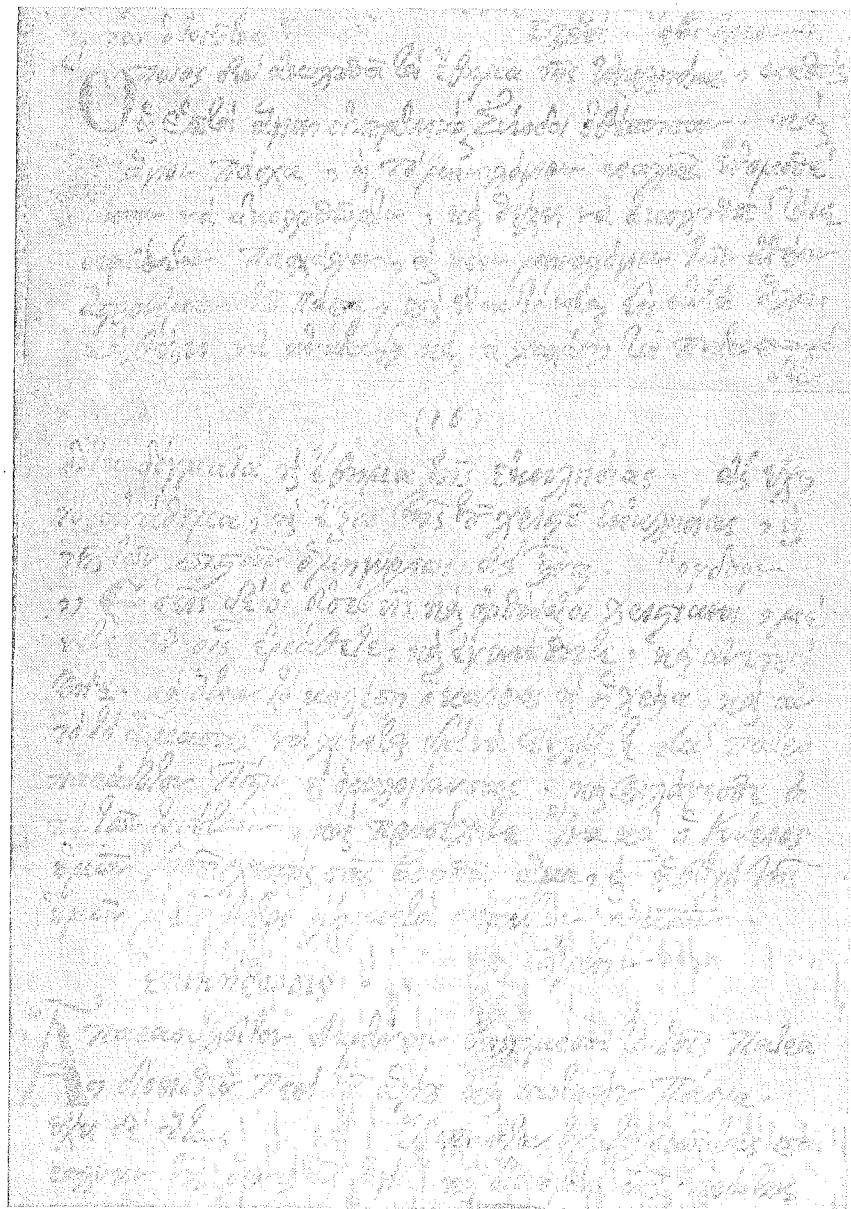
ΙΔΟΥ ΤΟ ΦΩΣ

Εἶνε εἰς πάντας τοὺς Ὀρθοδόξους χριστιανούς Ἕλληνας, τόσῳ τοῦ ἐσωτερικοῦ ὅσῳ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, γνωστὸς ὁ τρόπος τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1924 γενομένης μεταβολῆς τοῦ ἀπὸ συστάσεως τῆς Ἐκκλησίας ἰσχύοντος ἐν αὐτῇ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου ἀντικατασταθέντος ἐπὶ τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου Παπαδοπούλου διὰ τοῦ Παπολατινικοῦ τοιούτου ἐλέχθησαν δὲ καὶ ἐγράφησαν ἔκτοτε μέχρι σήμερον, διὰ τὴν ἀποδείξαι τὴν ἀντικανονικὴν καὶ παρανόμως γενομένην ταύτην πρᾶξιν τσαῦτα, ὅσα συγκεντρουμένα ἐπὶ τὸ αὐτό, τόμους ὁλοκλήρους ἴσως ἤθελον ἀνατίσει.

Ἐπειδὴ ὅμως μία μερὶς ὀρθοδόξων Ἑλλήνων χριστιανῶν μεγάλη μὲν κατ' ὀρχάς, μεγαλειτέρα δὲ σὺν τῷ χρόνῳ γενομένη, δὲν ἀπεδέχθη τὴν γενομένην ἡμερολογιακὴν μεταβολὴν ἀλλ' ἐξηκολούθει κρατοῦσα τὸ αἰωνόβιον Ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολογιακὸν καθεστῶς, ἐξεστράτευσεν ἐναντίον τῆς μεριδος αὐτῆς δι' ὅλων τῶν ὀργάνων τῆς ἡ Διοικούσας Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος μεταχειριζομένη ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν βίαν διὰ τῶν ὀργάνων τῆς Πολιτείας, τὴν ψευδολογίαν δὲ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῶν ἰδικῶν τῆς ἐκφώνων καὶ ἀφώνων. Καὶ διὰ μὲν τῶν Πολιτικῶν ὀργάνων κατεδίωξε καὶ καταδιώκει ἀγρίως τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον Κληρικούς καὶ Λαϊκοὺς κλείουσα ἢ καὶ κατεδαφίζουσα τοὺς Ναοὺς τῶν, μὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος εἰπόντος τὸ: «ὅστις θέλει ἀπίσω μου ἐλθεῖν»· διὰ δὲ τῶν ἰδικῶν τῆς, διεκήρυξε καὶ διακηρύττει—ἐν γνώσει ψευδομένη—, ὅτι «οὐδέποτε καὶ ὑπ' οὐδανὸς κατεδικάσθη τὸ νέον ἡμερολόγιον» πάντα δὲ τὰ κατ' αὐτοῦ λεγόμενα, εἶνε πλάσματα τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, καὶ δὴ τῶν ζηλωτῶν Μοναχῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρους». Ταῦτα ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν κατὰ κόρον, ἐπαναλαμβάνονται δὲ

ὑπερκάρος ἐκ τῶν διοικούντων τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐν γνώσει ψευδομένων καὶ μᾶλλον συκοφαντούντων καὶ προσαπτόντων μῶμον τοῖς ἀμώμητοις.

Τούτου ἕνεκα, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας καὶ ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων, παρουσιάζομεν ἐν

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.—Τὸ ἀνωτέρω χειρόγραφον ἔχει ἐπὶ λέξει οὕτως :

Ἐρδομον

Ὅποιος δὲν ἀκολουθεῖ τὰ ἔθνη τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς αἱ ἐκτὰ ἄρτια Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ἐθέτισαν, καὶ τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ τὸ μηνολόγιον καλῶς ἐνομοθέτησαν τὰ ἀκολουθεῖν, καὶ θέλει τὰ ἀκολουθεῖν τὸ νεοεφεύρετον Πασχάλιον καὶ νέον μηνολόγιον τῶν ἀδελφῶν ἀσεβομένων τοῦ Πάπα, καὶ ἐναντιώνεται εἰς αὐτὰ ὅλα, καὶ θέλει τὰ ἀνατρέψῃ καὶ τὰ χαλάσῃ τὰ πατροπαράδοτα δόγματα καὶ ἔθνη τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἔχη τὸ ἀνάθεμα, καὶ ἔξω τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ τῆς τῶν πιστῶν δεινῆς ἡμέρας ὡς εἶναι.

φωτοτυπία ἐκ τοῦ περιέχοντος τὴν κατὰ τοῦ νέου ἡμερολογίου Συνδικτὴν ἀπόφασιν χειρογράφου τοῦ σχετικὸν μέρος, ὥστε πᾶς τις πληροφοροῦμενος ἐντεῶθεν, ὅτι : οἱ πρὸ 200 καὶ 300 ἐτῶν γράφοντες, δὲν εἶχον οὐδὲν συμφέρον ἵνα πλάσωσιν ἀνύπαρκτα κείμενα—ἐφ' ὅσον καὶ οὐδεὶς λόγος ὑπῆρχεν ἢ ἐγένετο τότε περὶ ἡμερολογίου—ἀντιληφθῇ τὴν ὑπὸ τῶν νεοημερολογιτῶν γενομένην διαστροφὴν τῶν πραγμάτων.

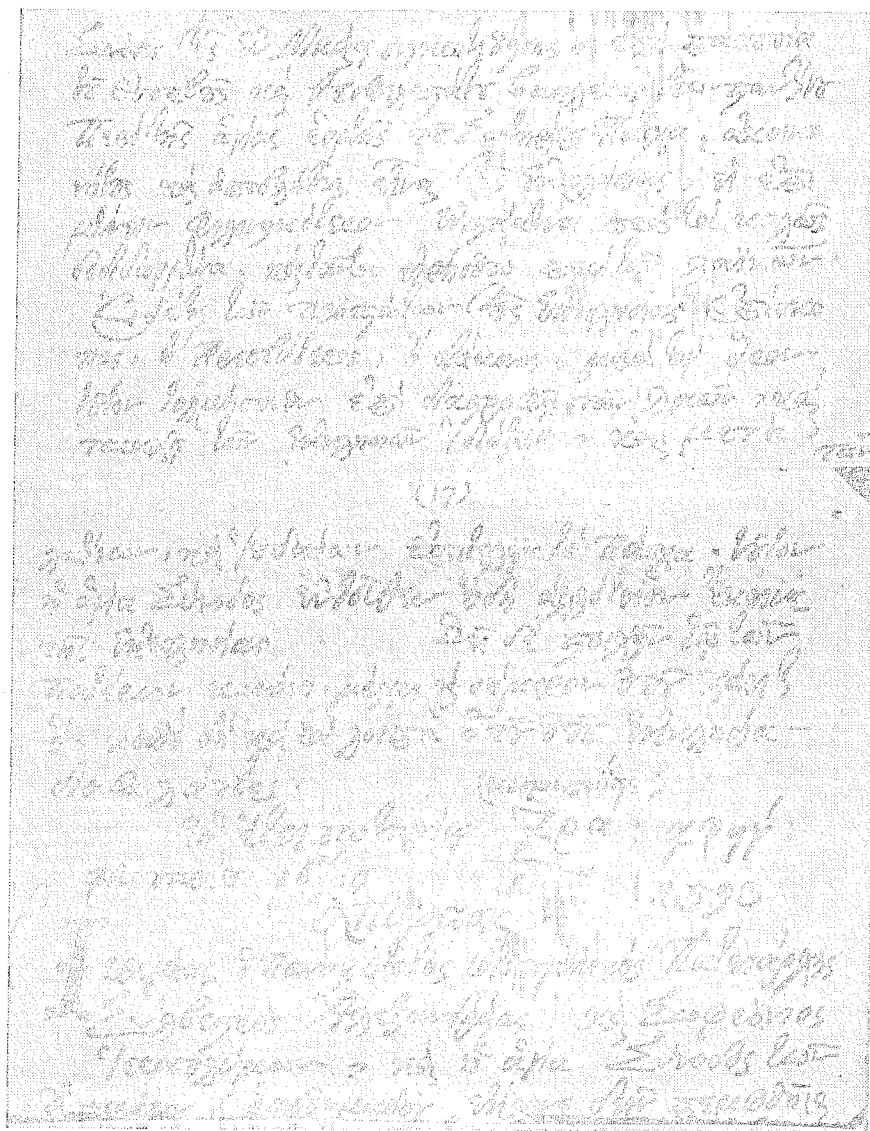
Τὸ προκείμενον χειρόγραφον ἀπόκειται εἰς τὴν

Βιβλιοθήκην τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος ὑπ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν Βιβλ. 772 ἀναφέρει δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ ἀείμνητος καὶ διεθνὺς φήμης Καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας Σπυρ. Λάμπρος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν χειρογράφων κωδικίων τοῦ Ἀγίου Ὄρους Τόμ. Β'. Καὶ ἐφ' ὅσον, ὡς ἐκαστὸς τῶν ὀρθοδόξων δύναται ἐν τούτῳ νὰ ἀναγνώσῃ, ὅστις δεχθῇ Ἐκκλησιαστικῶς «τὸ νέον μηνολόγιον» ἔχει τὸ ΑΝΑΘΕΜΑ τοῦτο δὲ σημαί-

νει τέλειον χωρισμὸν ἀπὸ τῶν Θεῶν καὶ αἰωνίαν συγκαταδικὴν μετὰ τῶν δαιμόνων, ποῖος ἔχον σώας τὰς φρένας θὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ; Οὐδεὶς βέβαια, ἐκτὸς ἐάν τις νομίσῃ ὅτι ἔχει δύο ψυχὰς ὥστε τὴν μίαν νὰ συντάξῃ μετὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ τὴν ἄλλην μετὰ τῶν δαιμόνων. Ἀλλ' ὁπάρχει τοιοῦτος;

Τὴν ὑπὸ τῶν Τριῶν μεγάλων Ἀγίων Συνόδων (1583, 1587 καὶ 1593) ἐπὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Β' τοῦ Τραννοῦ γενομένην καταδικαστικὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶς ἀκολουθοῦντων αὐτὸ ἀναφέρει δὲ πολὺς τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχης Δοσίθεος ἐν τῷ «Τόμῳ τῆς Ἀγάπης» ἀναφέρει δὲ ἀείμνητος Μελέτιος Ἀθηνῶν ἐν τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ» : ἀναφέρει Μελέτιος ὁ Πηγᾶς Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ πρὸς Σίλβεστρον τὸν Πατριάρχην «ἐπιστολῇ» του ἀναφέρει Φιλάρετος ὁ Βασιλεὺς Μητροπολίτης Λιθουανίας καὶ ἑξῆς Ἱεροκλέους ἐν τῷ Γ' Τόμῳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας του, καὶ πλείστοι ἄλλοι. Ταῦτα δὲ πάντα ἔχον ὑπ' ὄψιν Του καὶ ὁ ἀείμνητος Βασίλειος Γεώργιος ὁ Β'. ὅτε κατὰ τὸ ἔτος 1923 εἰσήγετο εἰς τὴν Πολιτείαν τὸ νέον Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ὑπέγραψε τὸ ἀξιωματικὸν Βασιλικὸν Διάταγμά Του τῆς 18ης Ἰανουαρίου ἐν ᾧ ῥητῶς λέγεται, ὅτι : εἰσαγομένου ἐν τῇ Πολιτείᾳ τοῦ νέου ἡμερολογίου «Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον ὅσον ἀφορᾷ ἐν γένει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰς ὁρθόδοξους ἐκκλησιαστικὰς ἐκδηλώσεις».

Καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγ-

Ὁρθοδοξία

Ἐπεὶ δὲ οἱ εὐσεβεῖς καὶ θεοφύλακτοι χριστιανοί, μέντε ἐν οἷς ἐμάθετε, καὶ ἐργαστήθητε καὶ ἀντετάφητε καὶ ἐστὶν τὸ καλὸν καὶ ὁ καιρὸς καὶ ἡ χάρις, καὶ ἀπὸ τῶν αἰμάτων σας νὰ χύσεται διὰ τὰ φυλάξετε τὴν Πατρισταρξάντων Πίστιν καὶ ὁμολογίαν σας, καὶ νὰ φυλάξεσθε ἀπὸ τῶν τοιούτων, καὶ προσέχετε ἵνα καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς σᾶς βοηθῇ ἀνα, καὶ ἡ εὐχὴ τῆς ἡμῶν μετριάτης εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἐπισημώσεις

Ἀπαρτὰς τὸν διακρίνον βουλόμεθα τὸ τοῖς Πατράσι διωρισθὲν περὶ τοῦ ἁγίου καὶ σωτηρίου Πάσχα· ἔχει δὲ αὕτως : Ἀπαρτὰς τοὺς κολλημένους παραλίαν τοὺς ἄρους τῆς ἁγίας καὶ Οὐρανιοῦς Πρώτης Συνόδου τῆς ἐν Νίκαιᾳ συγκληθείσης ...

ματος τούτου οὐδέπω ἀκυρωθέντος, ἀλλ' ἰσχύοντος πάντοτε, διερωτᾶται πᾶς τις καὶ τῶν ἐλάχιστων νοῦν ἔχοντων: Διὰ τί καταδιώκονται τόσοι ἀγρίως οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ Παλαιὸν Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον; Διὰ τί κλεινοῦνται, σφραγίζονται καὶ κρημνίζονται οἱ Ναοὶ αὐτῶν; Διὰ τί συλλαμβάνονται, φυλακίζονται, ἐξορίζονται, ἀποσηματίζονται καὶ διαφοροτρόπως κατεξευτελίζονται, ὥς οἱ χειριστοὶ τῶν κακούργων, οἱ Κληρικοὶ αὐτῶν; καὶ μάλιστα καθ' ἣν στιγμὴν ποικιλόνημοι προπαγάνδαι δρῶσιν ἐλευθέρως εἰς βάρος Ἑθνῶν καὶ Ἐκκλησίας καὶ μάλιστα πολλὰς καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους;

Νομίζομεν ὅτι μίαν τοιαύτην κατάστασιν δὲν θὰ ἀνεχθῇ ἐπὶ πολλὰ ἡ δικαιοκρασία τοῦ Θεοῦ εἰπόντος διὰ τοῦ ἁγίου Προφήτου, ὅτι «ἐνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, ἵνα ἀναστήσωμαι, λέγει Κύριος» (ψαλμ. 11).

Ἀλλὰ ποῖος νόμος Θεῖος ἢ ἀνθρώπινο, ἐπιβάλλει βίαν εἰς ζητήματα ἀναγόμενα εἰς τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν; Ἡ δὲν γνωρίζουσιν οἱ διδόνται, ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, ὅτι ὅλοι οἱ κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων πόλεμοι προσέκρουσαν ἐπὶ τῆς στερεᾶς πέτρας τοῦ Σωτῆρος εἰπόντος περὶ τῆς Ἐκκλησίας Του, ὅτι «καὶ πῦλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς»;

Καὶ ὅτι μὲν κατεδικάσθη ὑπὸ Συνόδων τὸ «*μηνολόγιον*» ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ παρατιθεμένου ἐν φωτοτυπία χειρογράφου καὶ ἐκ τῶν βιβλίων εἰς τὰ ὁποῖα γίνονται αἱ παραπομπαί: ὅτι δὲ ἐκ τῆς ἡμερολογιακῆς ταύτης μεταβολῆς ἐδίγη καὶ ὁ Πασχάλιος κύκλος καὶ αἱ ἐντεῦθεν ἐξαχτάμεναι ἡντητα ἑορταί, περὶ τοῦ ὁποῖου Πασχαλίου κύκλου ἠσχολήθη ἀποκλαστικῶς καὶ ἀπεφάσισεν ἡ Πρώτη ἁγία Οἰκουμένη Σύνοδος, ἐπεπύρωσαν δὲ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς πᾶσαι αἱ μετ' αὐτὴν Οἰκουμενικαὶ καὶ Τοπικαὶ Σύνοδοι, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἴδωσι καὶ διακρίνωσιν ὄχι μόνον οἱ ἔχοντες ποιὰν τινα ἰδέαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ οἱ τελείως τούτων ἄμωροι, ὅταν οὗτοι γνωρίζοντες, ὅτι ὁ Πασχάλιος κύκλος—κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἁγίας Οἰκουμένης Συνόδου—κυμαίνεται ἀπὸ τῆς 22ας Μαρτίου, (ἡ *«αὐτῶτατον ὄριον»*) μέχρι τῆς 25ης Ἀπριλίου (ἡ *«ἀνώτατον ὄριον»*) βλέπουσι κατόπιν τούτων, ὅτι τὸ Ἅγιον Πάσχα συμπίπτει κατὰ τοὺς Παλαιοημερολογίτας μετὰ τὴν 12ην Ἀπριλίου, παρὰ τοῖς ἀκολουθοῦσι τὸ νέον ἡμερολόγιον συμπίπτει, καθ' ὃν ἐπέρβασιν τοῦ ὅρου τῶν ἁγίων Συνόδων, μετὰ τὴν 25ην Ἀπριλίου φθάνον ἀκόμη καὶ μέχρι τῆς 8ης Μαΐου!!! (τὸν *Μάη Πάσχα*; οὐδέποτε).

Καὶ ὅταν τὸ Ἅγιον Πάσχα συμπέσῃ μετὰ τὴν 1ην Μαΐου, ἡ ἐκ τοῦ Πάσχα ἐξαχτάμενη Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πάντων μετὰ τὴν ὁποίαν, συμφώνως πρὸς τὰς Διατάξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἀρχεται ἡ νηστεία αὐτῶν ἀποκαλουμένη καὶ «*νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων*» συμπίπτει μετὰ τὴν 29ην Ἰουνίου, ἐνίοτε φθάνουσα καὶ μέχρι τῆς 5ης Ἰουλίου, ὅτε καταργουμένης τελείως, τῆς ἱερᾶς ταύτης νηστείας, ἀναγκάζονται οἱ διοικούντες τὴν Ἐκκλησίαν τῶν νεοημερολογιτῶν—καὶ τοῦτο ἀσφαλῶς πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις—ἵνα διατάσσῃσι νηστείαν κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῆς Πεντηκο-

στῆς. Καὶ ταῦτα πάντα ἐναντίον ρητῶν Ἀποστολικῶν καὶ Συνδικῶν διατάξεων. Διότι:

Τὴν νηστείαν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων διέταξαν αὐτοὶ οἱ Θεοὶ Ἀπόστολοι ἐν τῷ Ἑ' Βιβλίῳ τῶν Διαταγῶν Τῶν, εἰπόντες ἐπὶ λέξει. «Μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς ἐορτάσατε (ἥτοι καταλύσατε) ἐβδομάδα μίαν, καὶ μετὰ ταύτην νηστεύσατε: δίκαιον γὰρ εὐφρανθῆναι ἐπὶ τῇ ἐκ Θεοῦ δωρεᾷ, καὶ νηστεύσαι μετὰ τὴν ἀνεσιν» τοὺς δὲ καταλύοντας—πολλῶ δὲ μᾶλλον τοὺς καταργούντας τελείως—τὰς παραδεδομένας ἱερὰς νηστίας, ἀναθεματίζει ὁ καὶ ὑπὸ τῆς ΣΤης Οἰκουμένης Συνόδου ἐπικυρούμενος 19ος Κανὼν τῆς ἐν Γάγγρα ἁγίας Συνόδου ἔχων ἐπὶ λέξει οὕτως «ἕως τὰς παραδεδομένας νηστίας εἰς τὸ κοινὸν καὶ φυλασσομένας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, παραλύοι... ἀνάθεμα ἔστω». Καταργεῖται λοιπὸν ὑπὸ τῶν ἀκολουθούντων ἐκκλησιαστικῶς τὸ «*νέον μηνολόγιον*» ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἅπ' αἰῶνων καθιερωμένον ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ Τυπικὸν ἀλλοιούμενον μεταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἀκολουθούντων τὸ νέον ἡμερολόγιον. Διότι: Προπορευομένων τούτων κατὰ 13 ἡμέρας καὶ ἐπομένως ἀφικνουμένων δύο ὁλοκληροῦς ἐβδομάδας, πρὸ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Κυριακῆς, ὅτε—κατὰ τὸ Τυπικὸν πάντοτε—σχολάζει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, ἀτε ἀρχομένου τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, περικόπτονται ὑπ' αὐτῶν ἐξ ἀνάγκης δύο ὁλοκληρῶν ἐβδομάδων Εὐαγγέλια ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ὅτε ἀρχεται τὸ Τριώδιον, εὐρισκόμενοι εἰς ἀπορίαν οἱ νεοημερολογίται, ἀναγκάζονται κατ' ἔτος ἵνα ἐκδίδωσιν ἐντύπους ὁδηγίας πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοῖν περὶ τοῦ ποῖον Εὐαγγέλιον καὶ Ἀπόστολον νὰ εἰπωσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Καὶ ὅταν τις ἢ τινὲς ἐκ τῶν ἱερέων αὐτῶν δὲν λάβῃ τὰς ἐντύπους αὐτὰς ὁδηγίας, λέγει οὕτως, «ὅτι κεν ἐπ' ἀπαιρίμαν γλῶτταν ἐπέλθῃ» —ὅτι τοῦ κατεβάσαι τὸ κεφάλι.

Ἔτερον

Ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, συμπίπτει πάντοτε μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Λαμπροφύρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σπανίως δὲ δυνατόν νὰ συμπέσῃ αὕτη κατὰ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν ἢ τὸ Μέγα Σάββατον, ὅτε—κατὰ τὸ τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας πάντοτε—μετατίθεται εἰς τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου. Τούτου ἐνεκεν ἡ ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς ταύτης εἶναι συνυφασμένη μετὰ τῆς Ἑορτῆς τῆς Λαμπροφύρου Ἀναστάσεως, ὥς γνωρίζουσι πάντες οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀκούοντες ψαλλούσης αὐτῆς «*Δεῦτε τὴν πανέσρτον παιδρᾶν, ἐνδοξεν Ἀνάστασιν πάντες ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΑΝΤΕΣ, πάλιν ἐορτάσωμεν, παιδρᾶν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος κ.τ.λ.* Καί: «Ἀνέτειλε τὸ Ἑᾶς, δεῦτε εὐαχθῶμεν, ἐξέλαμψεν ἡ Ἀνάστασις Χριστοῦ» δεῦτε εὐφρανθῶμεν τῇ τοῦ Ἀθλοφόρου Μνήμῃ...» Καὶ ὁμοῦς ταῦτα ψάλλουσιν οἱ νεοημερολογίται πολλάκις

πολὺ πρὸ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου θίαν, κατ' αὐτοὺς, τὸ Πάσχα εορτασθῇ μετὰ τὴν 1ην Μαΐου· ἄλλοι δὲ ἐξ αὐτῶν ἐντροσπόμενοι ἴσως διὰ τὴν ἀταξίαν ταύτην, μετατιθέντες εορτάζουσι τὸν Ἅγιον Γεώργιον κάποιε κάποιε καὶ μετὰ τὴν 10ην Μαΐου!!!

Καὶ ὅμως ταῦτα πάντα, κατὰ τοὺς νεοημερολογίτας, εἶνε ἀνούσια καὶ πράγματα μικρά!!! καί, ὅτι —κατ' αὐτοὺς πάντοτε— ἐκ τῆς προσλήψεως τοῦ νέου Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου προέκυψε μεγάλη ὁ φέλεια εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν!!! Κρινά τωσαν περὶ τούτων πάντων οἱ νοῦν ἔχοντες.

Οἱ Ζηλωταὶ Μοναχοὶ τοῦ Ἀγίου Ὁρους

Ἡ ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΕΣΩΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΚΑΒΑΛΑΣ

Εἶναι βεβαίως γεγονός, ὅτι ὁ διωγμὸς τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἀποτελεῖ ἀνεξίτηλον στίγμα διὰ τὸν πολιτισμὸν τῆς πατρίδος μας. Ὑπάρχουν ὅμως περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ διωγμὸς αὐτός, προσλαμβάνει τὴν μορφήν, ἐθνικῆς ὕβρεως ἐναντίον πατριωτῶν, σκληρῶς δοκιμασθέντων κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς χάριν τῆς ἐθνικῆς τῶν συνειδήσεως. Μία τοιαύτη περίπτωση εἶναι καὶ τὸ κλείσιμον τοῦ ναοῦ τῆς Μεσωρόπης—Παγγαίου καὶ τῆς Καβάλλας. Οἱ κάτοικοι χριστιανικωτάτου αὐτοῦ χωρίου κατὰ τὸ διάστημα τῆς στυγνῆς αὐτῆς Βουλγαρικῆς κατοχῆς, δὲν ἐπικοινωνήσαν Ἐκκλησιαστικῶς μετὰ τὴν Βουλγαρικὴν Ἐξαρχίαν Μακεδονίας καίτοι αὕτη ἠκολούθη τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Ἀλλ' ἄς ἀφίσωμεν τοὺς ἰδίους Μεσωροπινούς νὰ ἐκφράσουν τὸν πόθον τοὺς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐξοχωτάτους κ. κ. Πρόεδρον Κυβερνήσεως, Ἀντιπρόεδρον Κυβερνήσεως, Πρόεδρον Βουλῆς, Ὑπουργοὺς Παιδείας, Ἐσωτερικῶν, Δικαιοσύνης, Ἀρχηγοὺς Κομμάτων, Βουλευτὰς Νομοῦ Καβάλλας, Ἐφημερίδας

Ἀθῆναις

Διαμαρτυρόμεθα ἐντονώτατα διὰ σφράγισιν παρ' Ἀστυνομίας Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου Παλαιοημερολογιτῶν Μεσωρόπης—Παγγαίου, στόπ.

Τοῦτο καταγγέλλομεν ὡς καταπάτησιν Συνταγματικῶν δικαιωμάτων Ἐλευθερίας Ὁρθεύεσθαι κατὰ συνείδησιν, στόπ.

Ὡς Ἕλληνες καυχώμεθα διότι ἀπετελέσαμεν μοναδικὸν παράδειγμα ἐπὶ Βουλγαρικῆς κατοχῆς καθ' ἣν ὑπέστημεν διωγμούς, ἐξορίας κλπ. ὡς μὴ δεχθέντες νὰ συγκοινωνήσωμεν μετὰ Βουλγάρους σχισματικούς ὅπερ διεπίστωσε δι' ἐκθέσεώς του διαπιστωθεῖσης τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Μητροπολίτης ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ Ἐλευθερουπόλεως, αἰσθανόμενοι ἰδιαίτερον πικρίαν σήμερον διωκόμενοι ἀμύντορες ὄντες Ὁρθεύεσθαι—Πατρίδος, στόπ.

Ζητοῦμεν ἀπόδοσιν πλήρη Ἐλευθερίας Ὁρθεύεσθαι Παλαιοημερολογιτῶν καὶ ἰσότηριον μεταχειρίσιν αὐτῶν πρὸς λοιποὺς Ἕλληνας, στόπ.

Παράτασις διωγμοῦ ἀνελεύθερος ἀντισυνταγματικὴ στιγματίζει σύγχρονον Ἱστορίαν προσφιλούς Πατρίδος διωκοῦσης ἀκραίφνεις Ἕλληνας Ὁρθοδόξους Κληρικούς—λαϊκοὺς ἀφαιροῦσα στοιχειώδη δικαιώματα αὐτῶν καθ' ἣν στιγμὴν Κυβέρνησις ἀμνηστεύει διὰ σειράς ἐχθρῶς Πατρίδος, καταδικασθέντας ἐγκληματίας, στόπ.

Ἐμμένομεν πιστοὶ παραδόξαις Πατέρων ἀκολουροῦντες ἴχνη αὐτῶν ὁδηγοῦμενοι καὶ εὐλογούμενοι ἀπὸ φωτεινὸν παράδειγμα καὶ Ὁρθόδοξον διδασχὴν Σεπτοῦ Ἠγέτου μας Ἀρχιεπισκόπου πρώην Φλωρίνης Κυρίου

Χρυσόστομου οὗ αἰτούμεθα ἐπαναφορὰν ἐκ τόπου ἐξορίας εἰς Ἀθήνας στόπ.

Διοικ. Ἐπιτροπὴ Παλαιοημερολογιτῶν Μεσωρόπης—Παγγαίου Ν. Καβάλλας

Ὁ Πρόεδρος
Β. Φλώρος

Τὰ μέλη

Ι Ε Ρ Α

ΕΛΛΗΝ. ΘΡΗΣΚ. ΚΟΙΝΟΤΗΣ
ΤΩΝ ΓΝΗΣ. ΟΡΘΟΔ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΝΟΜΟΥ ΚΑΒΑΛΑΣ

Ἐν Καβάλα τῇ 23)5 Φεβρουαρίου 1952

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐξοχωτάτους Κυρίους Κυρίους

Πρόεδρον Κυβερνήσεως

Ἀντιπρόεδρον Κυβερνήσεως

Πρόεδρον Βουλῆς

Ὑπουργοὺς Παιδείας, Ἐσωτερικῶν, Δικαιοσύνης, Ἀρχηγοὺς Κομμάτων, Βουλευτὰς Νομοῦ Καβάλλας, Ἐφημερίδας.

Ἀθῆναις

Διαμαρτυρόμεθα ἐντονώτατα διὰ σφράγισιν παρ' Ἀστυνομίας Καβάλλας Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Παλαιοημερολογιτῶν Καβάλλας στόπ.—

Τοῦτο καταγγέλλομεν ὡς καταπάτησιν Συνταγματικῶν δικαιωμάτων Ἐλευθερίας Ὁρθεύεσθαι κατὰ συνείδησιν στόπ.—

Ζητοῦμεν ἀπόδοσιν πλήρη Ἐλευθερίας Ὁρθεύεσθαι Παλαιοημερολογιτῶν καὶ ἰσότηριον μεταχειρίσιν αὐτῶν πρὸς λοιποὺς Ἕλληνας στόπ.—

Παράτασις διωγμοῦ ἀνελεύθερος ἀντισυνταγματικὴ στιγματίζει σύγχρονον Ἱστορίαν προσφιλούς Πατρίδος διωκοῦσης ἀκραίφνεις Ἕλληνας Ὁρθοδόξους Κληρικούς—λαϊκοὺς ἀφαιροῦσα στοιχειώδη δικαιώματα αὐτῶν, καθ' ἣν στιγμὴν Κυβέρνησις ἀμνηστεύει διὰ σειράς μέτρων ΕΧΘΡΟΥΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, καταδικασθέντας ἐγκληματίας στόπ.—

Ἐμμένομεν πιστοὶ ΠΑΡΑΔΟΞΑΙΣ ΠΑΤΕΡΩΝ ἀκολουθοῦντες ἴχνη αὐτῶν, ὁδηγοῦμενοι καὶ εὐλογούμενοι ἀπὸ φωτεινὸν παράδειγμα καὶ Ὁρθόδοξον διδασχὴν Σεπτοῦ Ἠγέτου μας Ἀρχιεπισκόπου πρώην Φλωρίνης Κυρίου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Οὗ αἰτούμεθα ἐπαναφορὰν ἐκ τόπου Ἐξορίας εἰς Ἀθήνας, στόπ.—

Πρόεδρος

Κοινότητος Παλαιοημερολογιτῶν Καβάλλας

Νικ. Σ. Στεφανίδης

Ἡβης 17

Ἀδελφοὶ Μεσωροπινὸι καὶ Καβαλιῶται, πρώτος δοκιμασθεῖς ἀπὸ τοὺς πατριώτας του, τοὺς ὁποίους εὐηργέτησε, ὑπῆρξεν ὁ Σωτήρ, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν καὶ τὸν Σωκράτην. Ἡμεῖς νὰ κρατῶμεν τὰ ἰδανικά τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος μετὰ τὴν βεβαίωτητά τῆς νίκης καὶ νὰ ἀφίσωμεν εἰς τοὺς διώκτας μας τὸ αἶσχος τοῦ διωγμοῦ τῶν. Θάρρος λοιπόν,

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Ο ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΝ

Ἰσχυρὸν ῥάπισμα ἔδωκεν ὁ Ἀπὸς τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Ἀκαρντανίας εἰς τοὺς Ἐπισκόπους τὸν ὁ τύπος ἀνέγραψεν, ὅτι οἱ Ἄγιοι δι' ἐγκυκλίαν καὶ ἀπειλῶν ἀφορισμοῦ προσέτασαν τὰ ποίμνιά των νὰ μὴ λάβουν μέρος εἰς τὰς εἰδωλολατρικὰς ἐορτὰς τοῦ Καρναβάλου. Ἡ συρροὴ διως ὑπῆρξεν ἀθρόα. Πλήθνη λαοῦ ἔλαβον μέρος. Ἀνὴρ ὑπερμαχοῦμεν βεβαίως ὑπὲρ τοῦ Καρναβάλου, εἰμυόθα καὶ ἡμεῖς σύμφωνα με τοὺς Σεβασμιωτάτους, ὅτι εἶναι ἀπηγορευμένον ἔθιμον καὶ ὑπόλοιμα τῆς Εἰδωλολατρίας. Ἀλλὰ Σεβασμιώτατοι δὲν οἶσθε φαίνεται διὰ τὰ ποίμνιά σας ἔπαισαν νὰ σᾶς λαμβάνουν δι' ὧν τὸν τὸν; Ἀνὴρ ἐννοήσατε ἀνδρὶ διὰ τὰ ποίμνιά ἀπολουθῶν τοὺς πραγματικὸς Ποιμένας; Αἱ σημεριναὶ ἀνέγκαι τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβάλλουν νὰ εἰσθε Ἐπίσκοποι ψυχῶν καὶ οὐκ Ἀεσπύται.

Πλησιάζετε τὰ ποίμνιά σας καὶ σώσατε αὐτὰ μισοῦμενοι Ἐπίσκοποι, τὸν ὅποιον λέτε διὰ ἐμπροσθοποιεῖτε. «Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθει ὑπὲρ τῶν προβάτων». Δίδει πλάττεται τὸ ἀντίθετον ὅταν πρὸς τὰ πλῆον πιστὰ πνευματικὰ σας τέκνα, τὰ ἀγωνιζόμενα ὑπὲρ τῶν Θεραπευτικῶν καὶ ἔθνηκων παραδόσεων, συμπεριφερόσθε με τὸν πλῆον ἀντικριστιανικὸν καὶ ἀπάνθρωπον τρόπον ἀπαγορεύοντες τὴν προσευχὴν, κλείοντες τοὺς Ναοὺς των καὶ ὀδηγοῦντες τοὺς ἱερεῖς των εἰς βασιανιστήρια.

Ἀλλάξατε λοιπὸν τακτικὴν, γίνετε τὰ πάντα τοῖς πᾶσι. Φροντίσατε διὰ τὴν συγκλήσιν τῆς Πανορθοδόξου Συνόδου διὰ τὴν τελικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦ εὐρητολογίου.

Ο ΚΑΥΓΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΠΑΙΩΜΑ

Ἡ σοφὴ αὐτὴ παροιμία τοῦ θυμοῦ τοῦ Χότζα ἐπηλθούσης ἀπολύτως κατὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐφημερίου τοῦ ναυδρίου τοῦ νοσοκομείου «Ἐρυθρὸς Σταυρὸς», ἱερομονάχου Ζαχαρία Ἀνατῆ. Ὁντος ἦτο ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ μοναχολόγια τοῦ Ἁγ. Ὁρους. Μόλις ὅμως ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν ἐκλήροφον τὸν θάνατόν του, ἔστειλε κληρικόν. . . ὁ ὅποιος χριστιανικώτατα συμπεριφερόμενος ἐφάρμοξε ἅπαντα καὶ αὐτὸν τὸν Ναόν (!) ἐγκαταλείψας μόνον τὸν νεκρὸν εἰς ἕτερον δωμάτιον. Χαρακτηριστικὸν μάλιστα μεταξὺ τῶν σφραγιζομένων ἀντικειμένων ἦτο καὶ τὸ τυπικὸν τῆς ἀδελφῆς τοῦ μεταστάτας. Ἐκλήροφον προφανῶς ὡς ἀνῆκον εἰς τὸν νεκρὸν. Τὸ γεγονός αὐτὸ, παράνομον κατ' αὐτὸν τοῦ πνεύματος τὴν ἀνανάγκην τῶν περιόχων καὶ τῆς Αἰεθύνσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ὅντω δὲ κατόπιν τῶν ἐπιμνηστικῶν ἀξιῶσεων τῶν ἀποστόλων ἡννοίχθη ὁ ταὸς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἐξασφαλισθῆσαν τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἀδελφὴν τοῦ μεταστάτας. Μόνον λοιπὸν διὰ τὸ «πᾶσι» ἐνδιαφέρεται ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Ρώμης (28-2-52) μέγα μέρος τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ ἀρρενιάσει θεοβώδῃ ἐπιστάδια κατὰ τὴν προβολὴν κινηματογραφικῆς ταινίας ἡ ὁποία, κατὰ τοὺς διαβηλωτάς «ἀποτελεῖ ἔργον ἐναντίον τῆς τιμῆς τῆς Ἰουδαίας». Τὴν εἰδῆσαν αὐτὴν θέτομεν δι' ὧν τῶν διαφόρων Θεραπευτικῶν Ὁραμάτων καὶ τοῦ Χριστοπαιγνίου πληρώματος (δίδει ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία καθ' ὅσον ἔχον Βαρούχαιον), ὅπως ἐνυμνῶντες εἰς αὐτοὺς, ὅτι αἱ περισσώτεραι προβολαί μὲν εἰς τὰς Ἀθήνας ταῖς, ἀποτελοῦν ἔργον ἐναντίον τῆς τιμῆς τῆς Χριστιανικῆς. Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ ἱστορία σιγῇ εἰς τὰ σοβαρὰ ἦδη καὶ ἔθιμα, εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἀντηράτητα καὶ εἰς ἄλλα τὰ ὅποια γίνονται παρανόματα τοῦ πνεύματος τῆς ἀμαρτίας τῶν ἐσθμίων ταῖων. Διὰ τοῦτο ἡ ἐξοβὴς συνείδησις τοῦ Χριστιανισμοῦ Ἑλληνικοῦ πληρώματος δὲν ἐξεργάζεται ἐναντίον αὐτῆς τῆς ἁβρεας;

Ἡ ἱστορικὴ ἐπετειὸς, ἡ ἑορτὴ τοῦ Σβ. ἈΓΙΟΥ ΔΙΑΥΛΙΑΣ * ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ

Τὴν Παρασκευὴν 28ην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου Π. ἡμ. ἐορτάζον δ' ὑμνήσαντες Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας μας «ἄγιος Διαυλίας».

Ἐπέτειος τραγικὴ καὶ ἔλαβε χώραν εἰς σιγὰς ἱεροῦ τῆς δοκιμαζομένης Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ σὺν νάμῳ καὶ μεγαλειότητι καὶ ἡρωϊκῇ, δίδει εὖς τὸν Ἀγωνιστὴ Ἀρχιερεῖν ἐπικεφαλῆς μὲς Πανορθοδόξου σταυροπορίας.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν αἱ ψυχαὶ τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων μέσα ἀπὸ τὴν ἀφατον δόξην τῆς παρουσίας δοκιμασίας, ἐξέπεσαν εἰς θερμοτέρους εὐχὰς πρὸς τὸν ἡρώα Ἀρχιερεῖα, καὶ ἐνδομύχως ἔδωσαν τὴν ἀραιότεραν ὑπόσχεσιν: Τὴν ὑπόσχεσιν διὰ δὲ τὸν ἐγκαταλείψον ὅσος εἰς τὴν δοκιμασίαν, ὅσος εἰς τὰ μαρτύριον καὶ διὰ τὸν ἀκολουθήσαν πιστοὶ εἰς τὴν ζωὴν πιστοὶ καὶ εἰς τὸν θάνατον.

Τὸ περιοδικὸν μας αὐτὴν τὴν σιγὴν ἐκφράζει τὸ μυρίστομον, τὸ πολὺστον χαρμενιστικὸν μήνυμα, δὴλον τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων, ποὺ εἶναι συγγενὸς εὐχαὶ διὰ τὸν ἡρώα Ἀρχιερεῖα μας καὶ ὅπως διὰ δὲ τὸν ὑποστήλων πιστὸν τὸ λάβαρον τῆς πίστεως, τὸ ὅποιον πρῶτος ὑπάρχει εἰς τὸν ὀρίζοντα τῆς Ἐκκλησίας ὁ τιμωμένος ἀγωνιστὴς μας Ποιμενάρχης.

Ἡ «ΚΙΒΩΤΟΣ»

Μετ' αἰλικρινὴ ἐνθουσιασμόν ὑποδεχόμεθα τὸ νοσοκομὸν χριστιανικὸν περιοδικὸν «Κιβωτός». Πρόκειται ὁμοιογενὲς περὶ Κιβωτοῦ, προσελκυστικὴν νὰ διασώσῃ δὴλον τὸν πλοῦτον τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως ὁ ὅποιος ἀνὴρ σπαραλλάται εἰς διαφόρους καινοφανεῖς συναλλαγὰς, ἐμφανιζόμενος ἀπὸ μορφῇ προσδεδειγμένων πόσεων καὶ ἐπιδοξέων. Εἶναι ἀξίειται οἱ ἐμπνευσταὶ τῆς Ἰδέας αὐτῆς, πολλοὺς τῶν ὁσίων γράζοντων καὶ ἀπὸ τὸ θρανίον τοῦ Παρεκκλησίου, καὶ ἀσφαλῶς τὸ ἔργον των θὰ ἀπαιχθῇ βαθέστατα εἰς τὰ ἱερὰ ἄλυστα τῆς Ὁρθοδόξου ψυχῆς τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Σκεπτὴ ἐντολὴ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ἰδρύθη μεγάλη Ἐπιτροπὴ ἐξ ἐπιλέκτων μελῶν ἐξ ὧν τῶν παλαιῶν Συμβουλίων καὶ ἐξεχόντων ἀδελφῶν διὰ τὴν καλυτέραν ἀντιμετώπιση τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ στενῶς συνεργαζομένη μετὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. θὰ ἀντιμετωπίσῃ καλῶς τὰ σοβαρὰ ζητήματα τοῦ ἀγῶνος. Ὁλοφύχως εὐχόμεθα καλὴν ἐπιτυχίαν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ἐξεδόθη καὶ πωλεῖται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» τὸ βιβλίον τοῦ υἱοδισμίου πρεσβυτέρου Μιχαὴλ Νικ. Σαββαποῦλου «ΛΕΜΥΝΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ». Πρόκειται περὶ τῆς ἐμπειριστικῆς καὶ θαυραλέας ἐκδόσεως τοῦ κοινωρτοῦ πλῆον ζητήματός μας, καὶ περὶ μιᾶς μαθητικῆς φωνῆς ἐμπειριστικῆς ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Βορρὸν. Τιμὴ δρχ. 12.000.

Ἐρβόματα Συνδρομῶν

Ἐρβόματα, μένον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιστολῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν κ. Χρῆστον Καρμῆτσον Σκαλοκρονόπουλ 7.— Ἀθήνας